

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013123
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118013123.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Batisovej v trestnej veci proti obžalovaným F. L., nar. XX.XX.XXXX, L. B., nar. XX.XX.XXXX, L. W., nar. XX.XX.XXXX a L. S., nar. XX.XX.XXXX pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 9Tk/4/2018 zo dňa 15. februára 2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. júna 2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných F. L., nar. XX.XX.XXXX, a L. W., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava sp. zn. 9Tk/4/2018 zo dňa 15. februára 2019 uznal obžalovaných F. L., L. B., L. S. za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, obžalovaného L. W. uznal za vinného z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, v bode 3/ samostatne a obžalovaného F. L. uznal za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ Obžalovaní F. L., L. B., L. W. sa v roku 2014 spojili ako organizovaná skupina pôsobiaca na území Trnavského kraja, do ktorej sa začiatkom roku 2017 včlenil aj obžalovaný L. S. a ktorej cieľom bolo koordinovanou činnosťou založenou na delbe úloh získať finančný profit z predaja omamných a psychotropných látok, za tým účelom minimálne od roku 2014 do dňa 28.11.2017 v Trnave a okolí zadavažovali, prechovávali, distribuovali a obchodovali s metamfetamínom a rastlinami rodu Cannabis, a to tak, že obžalovaný F. L. si od D. N. do dňa 10.04.2017 a následne od ďalších presne nezistených osôb zadavažoval omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín a sušené rastliny rodu Cannabis (konopa), ktoré následne predával alebo odovzdával za účelom ich ďalšieho predaja obžalovaným L. S., L. W. a L. B., ktorý obžalovaného F. L. tiež zatupoval pri distribúcii omamných a psychotropných látok v prípade jeho vycestovania do zahraničia a ktorí následne tieto omamné a psychotropné látky predávali konečným spotrebiteľom, a to

obžalovaný L. B. L. B., V. N., L. G., L. F., U. W., R. B., J. Y. a ďalším osobám, obžalovaný L. W. C. B., P. B., J. V., J. Y. a ďalším osobám, obžalovaný L. S. L. N., L. G., R. L. a ďalším osobám, pričom

a/ obžalovaný F. L. v presne nezistenom dni roku 2014, najneskôr dňa 26.07.2014, na presne nezistenom mieste si zabezpečil a prechovával

- najmenej 34 ks ružových tabliet s celkovou hmotnosťou 9,752 g, s priemernou koncentráciou 28,2 % hmotnostných 3,4-metyléndioxymetamfetamín (MDMA), obsahujúcich 2750 mg absolútneho MDMA, čo zodpovedá 34 jednorazovým dávkam drogy v hodnote 102 Eur,

- zatavenú injekčnú striekačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 290 mg s priemernou koncentráciou 67,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 195 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 5 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 5,80 Eur, uvedené psychotropné látky následne odovzdal obžalovanému L. W. v A. - M., na A. K., v záhradnej chatke za účelom predaja na techno-párty festivalu Bifri v Bratislave, pričom obžalovanému L. W. boli uvedené látky nájdené a zaistené políciou dňa 26.07.2014 o 04.15 hod. v Bratislave, na hrádzi pri vodnom diele Čunovo v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia EČ: TT641FE, obžalovaný L. W. bol za uvedené konanie už právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2014, sp. zn. 7T/103/2014,

b/ obžalovaný F. L. v presne nezistenom dni roku 2016, najneskôr dňa 01.06.2016, na presne nezistenom mieste si zabezpečil a prechovával v A.-M., na A. K., v záhradnej chatke

- metamfetamín o hmotnosti 33 mg s priemernou koncentráciou 76,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 25 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej jednej obvykle jednorazovej dávke drogy v hodnote 1,32 Eur, ktorý v zatavenej injekčnej striekačke predal dňa 01.06.2016 T. G.,

- metamfetamín o hmotnosti 2,284 g s priemernou koncentráciou 76,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1752 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 44 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 91,36 Eur, ktorý v plastovom vrecúšku dňa 01.06.2016 predal obžalovanému L. W.,

a následne obžalovaný L. W. takto zabezpečený metamfetamín o hmotnosti 2,284 g s priemernou koncentráciou 76,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1752 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 44 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 91,36 Eur, prechovával u seba v plastovom vrecku až do 01.06.2016 do 01.05 hod., kedy v Trnave, na Trstínskej ceste, približne 100 m od tabule s označením mesta Trnava smerom na Trnavu pri policajnej kontrole osobného motorového vozidla zn. Škoda Fábria, EČ: TT641FE, v ktorom sa nachádzal ako spolujazdec, plastové vrecko s metamfetamínom zahodil do trávnatého porastu vo vzdialenosti 8 m od vozidla,

c/ obžalovaný L. S. od presne nezisteného času až do dňa 28.11.2017 v A., na ulici V. K. XX, v byte č. XX prechovával

- v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sušené rastliny rodu Cannabis (konopa) s hmotnosťou 136 mg, s priemernou koncentráciou THC 7,2 % hmotnostných, obsahujúce 10 mg THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy v hodnote 1,36 Eur,

- v ďalšom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sušené rastliny rodu Cannabis (konopa), s hmotnosťou 215 mg, s priemernou koncentráciou THC 5,5 % hmotnostných, obsahujúce 12 mg THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy v hodnote 1,50 Eur,

- v zrezanej plastovej injekčnej striekačke biely kryštalický prášok s hmotnosťou 46 mg, s priemernou koncentráciou 4,7% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 2 mg absolútneho metamfetamínu s prímiesou MSM (metylsulfonylmetán), čo je menej ako 1 obvykle jednorazová dávka drogy v hodnote 1,10 Eur,

pričom obžalovaný L. W. sa dopustil vyššie uvedeného konania napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2014 sp. zn. 7T/103/2014, právoplatným a vykonateľným dňa 16.12.2014, odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona.

2/ Obžalovaný F. L. v presne nezistenom čase v mesiaci december 2017 na nezistenom mieste si zabezpečil a prechovával bielu kryštalickú látku o hmotnosti najmenej 133 mg, s priemernou koncentráciou 68,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 91 mg absolútneho metamfetamínu,

čo zodpovedá 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 5,33 Eur, ktorú následne koncom mesiaca december 2017 v A., na ulici F. č. XXX/XX predal obžalovanému L. W..

3/ obžalovaný L. W. v presne nezistenom dni v mesiaci december 2017 v A. na ulici F. č. XXX/XX si od obžalovaného F. L. zadovážil a až do dňa 29.12.2017 prechovával u seba v A. biely kryštalický materiál s hmotnosťou najmenej 133 mg, s priemernou koncentráciou 68,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 91 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 5,33 Eur, a to za účelom ďalšieho predaja, ktorý dňa 29.12.2017 vydal polícii pri jeho zadržaní v Trnave na ulici Okružnej, pričom obžalovaný L. W. sa dopustil vyššie uvedeného skutku napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu v Bratislave V zo dňa 16.12.2014 sp. zn. 7T/103/2014, právoplatným a vykonateľným dňa 16.12.2014, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému F. L. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovaného F. L. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to digitálnej váhy.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci - finančných prostriedkov vo výške 710,- Eur.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému F. L. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, pričom rozhodol, že podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska,
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Okresný súd uložil obžalovanému L. B. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovaného L. B. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to kapsičky, zapaľovaču, kovovej fajky, kovových sítiok, kovového nadstavcu, plastovej drvičky, PET fľaše s plastovým uzáverom a kovovým nadstavcom, plastovej krabičky so zápalkou, kovovej fajky.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému L. B. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, pričom rozhodol, že podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska,
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému L. B. ochranné psychiatrické protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Okresný súd uložil obžalovanému L. W. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovaného L. W. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to kovovej nádoby v tvare kontajnera a kovovej lyžice.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému L. W. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, pričom rozhodol, že podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska,
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Okresný súd uložil obžalovanému L. S. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovaného L. S. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to plastového vrečka a nespotrebovaného materiálu, Wifi routera, plastového vrečka s nespotrebovaným materiálom, plastového vrečka /stopa č. 28/ a plastového vrečka /stopa č. 31/.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému L. S. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, pričom rozhodol, že podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska,
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 2031-2038 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku učinili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v prednesenej obžalobe. Po splnení zákonných podmienok v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku a vzhľadom aj na stanovisko prokurátora, vyhlásenie obžalovaných okresný súd uznesením v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní doznali k žalovanej trestnej činnosti sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie len k výroku o treste a ochrannom opatrení.

Okresný súd konanie obžalovaných F. L., L. B., L. S. v bode 1/ kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, pretože obvinený svojím úmyselným konaním neoprávnene predali, zadovážili, prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, organizovanou skupinou, na viacerých osobách.

Okresný súd konanie obžalovaného L. W. v bode 1/ a 3/ kvalifikoval ako pokračujúci obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a

obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, v bode 3/ samostatne, pretože obvinený svojim úmyselným konaním neoprávnene predal, zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu omamnú alebo psychotropnú látku, a už bol za taký čin odsúdený, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, organizovanou skupinou, na viacerých osobách, v bode 3/ samostatným konaním.

Okresný súd konanie obžalovaného F. L. v bode 2/ obžaloby kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona pretože obvinený svojim úmyselným konaním neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku.

Pri určovaní výmery trestu u obžalovaného F. L. okresný súd dospel k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, a to z dôvodu prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, keď súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil, keďže aplikácia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona je vylúčená v prípade aplikácie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Z dôvodu, že obžalovaný sa odpustil viacerých trestných činov vo viacčinnom súbehu, v jednom prípade obzvlášť závažného zločinu a v druhom prípade zločinu okresný súd s poukazom na aplikáciu § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú sadzbu trestu odňatia slobody o 1/3. Z dôvodu vyhlásenia o vine obžalovaného a jeho prijatia súdom, okresný súd v prípade obžalovaného skúmal splnenie zákonných podmienok na analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, t. j. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v súlade s § 39 ods. 4 Trestného zákona. V tomto prípade bolo pri určení výmery trestu zohľadnil, že v prípade obžalovaného sa nejednalo o recidívu k drogovej trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ dvakrát odsúdený, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený.

Pri určovaní výmery trestu u obžalovaného L. B. okresný súd dospel k záveru, že nie je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody, a to z dôvodu vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, keď súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol odsúdený (OS Trnava sp. zn. OT/37/2016). Z dôvodu vyhlásenia o vine obžalovaného a jeho prijatia súdom, súd v prípade obžalovaného skúmal splnenie zákonných podmienok na analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, t. j. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v súlade s § 39 ods. 4 Trestného zákona. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ trikrát odsúdený, pričom v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.02.2016, sp. zn. OT/37/2016 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Pri určovaní výmery trestu u obžalovaného L. W. dospel okresný súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, a to z dôvodu prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, keď súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, a to že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil. Podľa názoru súdu nie je u obžalovaného daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, nakoľko táto sa čiastočne prekrýva s už priznanou poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pričom samotný výrok o vine nemá podklad vo výpovedi obžalovaného, ale vo vyhláseniach o vine všetkých obžalovaných. Z dôvodu vyhlásenia o vine obžalovaného a jeho prijatia súdom, súd v prípade obžalovaného skúmal splnenie zákonných podmienok na analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, t. j. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v súlade s § 39 ods. 4 Trestného zákona. u obžalovaného sa ako u jediného jednalo o recidívu k drogovej trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ dvakrát odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2014, sp. zn.

7T/103/2014 pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov a rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 04.09.2018, sp. zn. 1T/105/2018 pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.12.2014, sp. zn. 7T/103/2014.

Pri určovaní výmery trestu u obžalovaného L. S. dospel okresný súd k záveru, že nie je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody, a to z dôvodu vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol odsúdený (OS Trnava sp. zn. 24T/5/2015). Z dôvodu vyhlásenia o vine obžalovaného a jeho prijatia súdom, súd v prípade obžalovaného skúmal splnenie zákonných podmienok na analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, t. j. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v súlade s § 39 ods. 4 Trestného zákona. V tomto prípade bolo pri určení výmery trestu nevyhnutné zohľadniť, že v prípade obžalovaného sa nejednalo o recidívu k drogovej trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ štyrikrát odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28.05.2015 sp. zn. 24T/5/2015 podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 roky.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote zahlásili do zápisnice odvolania obžalovaný F. L. po porade s obhajcom čo do výroku o treste (č. I. 2011 spisu) a obžalovaný L. W. po porade s obhajcom čo do výroku o treste (č. I. 2011).

Prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal.

Odvolanie obžalovaného F. L. písomne odôvodnil jeho obhajca (č. I. 2082 spisu).

Odvolanie obžalovaného L. W. písomne odôvodnil jeho obhajca (č. I. 2078-2080 spisu).

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania vo vzťahu k obžalovaným F. L., L. B., L. S. a vo vzťahu k L. W. sa nevyjadril.

Obhajca obžalovaného F. L. v odôvodnení odvolania uviedol, že obžalovaný odvolaním napadol výrok o treste v časti trestu prepadnutia veci, konkrétne 710 Eur. Poukazuje na skutočnosť, že túto sumu mal obžalovaný požičanú od matky a rozhodne nepochádzala z trestnej činnosti a súd svoje rozhodnutie v tejto časti založil len na predpoklade, ktorý nie je podložený žiadnym procesne vykonaným dôkazom. Obhajca poukázal na uznesenie NS SR č. k. 3To 4/2010 zo dňa 02.06.2010 ohľadom aplikácie zásady voľného hodnotenia dôkazov. Na základe uvedeného preto obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil súdu prvého stupňa, aby ju potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného L. W. namietal skutočnosť, že obžalovanému určil okresný súd neprimerane prísny trest, a to vzhľadom na celkové okolnosti prípadu a jeho osobu. Nedostatočne zohľadnil jeho priznanie už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, vo forme vyhlásenia viny a jeho spoluprácu s políciou, na usvedčovaní ostatných členov organizovanej skupiny. Poukazuje na skutočnosť, že ako jediný z obvinených sa rozhodol dobrovoľne spolupracovať s vyšetrovateľom. Podľa obhajoby okresný súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, teda že prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, čo by odôvodňovalo postup podľa § 39 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, o mimoriadnom znížení trestu a nie postup podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok

okresného súdu zrušil a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného L. W., obhajcov oboch obžalovaných, prokurátora krajskej prokuratúry a v neprítomnosti obžalovaného F. L..

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolania oboch obžalovaných zamietnuť.

Obhajca obžalovaného F. L. - JUDr. Gavalec sa pridrižoval písomne podaného odvolania zo dňa 07.05.2019 a poukázal na to, že v spise sa nenachádza ani jeden dôkaz, ktorý poukazoval na to, že peniaze pochádzajú z trestnej činnosti.

Obhajkyňa obžalovaného L. W. - JUDr. Janušková sa pridrižovala písomne podaného odvolania tak, ako bolo podané a zdôraznila, že obžalovaný svojim postojom v prejednávanej veci jednak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom splnil podmienku na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o/ Trestného zákona a vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností tak ako by mali byť podľa názoru obhajoby priznané, by prichádzalo do úvahy aj uplatnenie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona a to až na zákonom stanovenú minimálnu hranicu, preto navrhla rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Obžalovaný L. W. vyhlásil, že spolupracuje s NAKA aj naďalej v iných trestných veciach, a jeho postoj k trestnej činnosti je už minulosť a je mu ľúto čo spravil.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací postupom uvedeným v ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že :

- prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal dňa 06.12.2018 na Okresnom súde Trnava obžalobu na obvinených F. L., L. B., L. W. a L. S. pre skutky právne kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i), písm. j) Trestného zákona a iné,
- okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na 15.02.2019, na ktorom obžalovaní po poučení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že sa cítia byť vinní zo spáchania skutkov uvedených v prednesenej obžalobe a okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaných prijal.

Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom

prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 7. 2. 2017 sp. zn. 2Tdo/5/2011 (zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. R 36/2012) výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku alebo podľa § 257 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Tr. por. analogicky použitím ustanovenia § 334 odsek 4 Tr. por. Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. vyjadruje obžalovaný svoju vôľu prijať vinu za skutok spáchaný výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad rovnako, ako pri dohode o vine a treste (§ 333 odsek 3, § 343 odsek 1, odsek 4 Tr. por.).

Inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie pri prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 357 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku, preto výrok o vine u obžalovaného odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a dôvodnosti. Proti výroku o vine v tomto prípade odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K napadnutému rozsudku všeobecne

Podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď poučil obžalovaných o ich práve urobiť vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe v zmysle § 257 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku a zároveň ich poučil o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1/ písm. b/, písm. c/ a to v rozsahu podľa odseku 5/ a 8/ a to v zmysle § 257 odsek 2 Trestného poriadku a možnosti vyhlásenia v zmysle § 257 odsek 4 Trestného poriadku, pričom bola poskytnutá možnosť obžalovaného poradiť sa s obhajcom pred uskutočnením vyhlásenia a to v zmysle § 257 odsek 3 Trestného poriadku. Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď po vyhlásení obžalovaných že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v prednesenej obžalobe, položil obžalovaným otázky v zmysle § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. e/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku v spojení s § 257 odsek 5 Trestného poriadku pričom obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali áno. Odvolací súd ustálil, že postup okresného súdu po vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaných, že sú vinní bol správny, keď prijal vyhlásenie obžalovaných, že sú vinní a to v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie iba ohľadom výroku o treste a to v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku.

K trestu :

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny

život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiadúce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vytvára z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu pričom iba tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako aj na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu a to tak právne ako aj eticky (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.06.2015 sp. zn. 2Tost/19/2015).

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osoby obžalovaných, ich povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval u obžalovaného F. L. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil, keďže aplikácia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona je vylúčená v prípade aplikácie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Zároveň správne okresný súd s poukazom na aplikáciu § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú sadzbu trestu odňatia slobody o 1/3.

Okresný súd ďalej správne aplikoval u obžalovaného L. W. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, a to že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil. Podľa názoru okresného súdu nie je u obžalovaného daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, nakoľko táto sa čiastočne prekrýva s už priznanou poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pričom samotný výrok o vine nemá podklad vo výpovedi obžalovaného, ale vo vyhláseniach o vine všetkých obžalovaných.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene

c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu,

omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

c) závažnejším spôsobom konania,

Podľa § 138 Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

- b) po dlhší čas,
- i) organizovanou skupinou, alebo
- j) na viacerých osobách.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, alebo

Podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona teda v situácii vopred odhadnutého trestu možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu ad minori ad major (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bol akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (stanovisko 44 uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR o rozhodnutí súdu SR 5/2017).

Odvolací súd dodáva, že nakoľko obžalovaný F. L. odvolaním napadol výrok o treste v časti trestu prepadnutia veci, konkrétne finančnej čiastky 710 Eur, odvolací súd sa výrokom o treste podrobnejšie nezaoberal.

U obžalovaného L. W. odvolací súd dodáva, že trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 172 odsek 2 Trestného zákona je 10 až 15 rokov. Pri použití § 38 odsek 3 Trestného zákona prišlo k úprave trestnej sadzby na 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Pri použití § 39 ods. 4 Trestného zákona prišlo k úprave trestnej sadzby zníženej o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby na 6 rokov a 8 mesiacov.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému F. L. uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, a zároveň mu uložil trest prepadnutia vecí digitálnej váhy a peňažných prostriedkov vo výške 710,- Eur. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že nakoľko boli u obžalovaného zaistené vecné dôkazy - digitálna váha a finančný hotovosť vo výške 710,- Eur a predmetná trestná činnosť sa vyznačuje určitými výdavkami a následnými príjmami, takže v prípade obžalovaného je možné bez pochybností konštatovať, že tieto peniaze boli určené na drogovú trestnú činnosť alebo ako odmena za jej páchanie, a preto okresný súd správne a v súlade s § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona uložil obžalovanému trest ich prepadnutia s tým, že ich vlastníkom sa stáva štát.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť

trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Okresný súd obžalovaným uložil primerané tresty odňatia slobody, pre účely ktorých ich zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pri aplikácii ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona. Krajský súd poukazuje na analogickú aplikáciu hmotnoprávných ustanovení o dohode o vine a treste. Z toho dôvodu nebolo potrebné zaradiť obžalovaných do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia len s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti - obzvlášť závažný zločin. Vzhľadom na doterajší život obžalovaných, na prostredie v ktorom žijú, okolnosti prípadu, miera uvedenia si závažnosti a protiprávnosti svojho konania, skutočnosti, že obžalovaný L. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a obžalovaný W. síce je vo výkone trestu odňatia slobody, avšak vzhľadom na jeho postoj k protiprávnej činnosti je zhodne ako okresný súd aj odvolací súd na základe uvedeného toho názoru, že účel trestu naplní aj zaradenie obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a preto je aplikácia ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona správna.

K dôvodom odvolania

Podľa obsahu odvolania obžalovaného F. L. podaného prostredníctvom obhajcu je zrejmé, že odvolanie smeruje proti výroku o treste v časti trestu prepadnutia veci, konkrétne 710 Eur. Obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že túto sumu mal požičanú od matky a rozhodne nepochádzala z trestnej činnosti a okresný súd svoje rozhodnutie v tejto časti založil len na predpoklade, ktorý nie je podložený žiadnym procesne vykonaným dôkazom. K vyjadreniu obžalovaného, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa dlhodobo venoval drogovej trestnej činnosti, a táto bola primárnym zdrojom jeho príjmu. Predmetná trestná činnosť sa vyznačuje určitými výdavkami a príjmami. V prípade obžalovaného je na základe uvedeného možné bez pochybností konštatovať, že tieto zdroje by mali byť prioritne použité na drogovú trestnú činnosť alebo ako odmena za jej páchanie. Žiadnym spôsobom nebola vyvrátená obrana obžalovaného o pôvode týchto peňazí. Za daného skutkového stavu možno jednoznačne ustáliť, že zaistené finančné prostriedky patrili výlučne obžalovanému, a že pochádzali z trestnej činnosti. Odvolací súd dáva do pozornosti, že protiprávneho konania sa dopustil zo zistného motívu, kedy neoprávnene predal, zadovážil a prechovával psychotropnú látku, a preto neobstojí tvrdenie obhajoby, že si obžalovaný tieto finančné prostriedky požičal od matky. Krajský súd dodáva, že aj v prípade, ak by si obžalovaný predmetnú finančnú hotovosť požičal od svojej matky, mal ju fakticky vo svojej držbe a mohol s ňou nakladať akokoľvek. Krajský súd sa s touto námietkou obhajoby nestotožnil. Okresný súd správne a logicky zdôvodnil, prečo takúto obranu obžalovaného považoval za vyvrátenú, keďže obžalovaný sa dopustil skutku zo zistného motívu, kedy neoprávnene predával psychotropné látky, a preto peňažné prostriedky vo výške 710 Eur, ktoré boli u neho zaistené pochádzajú s ohľadom na charakter spáchanej protiprávnej činnosti z trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného v tejto časti vyhodnotil ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného L. W. v dôvodoch odvolania poukazuje na to, že obžalovanému určil neprimerane prísny trest, a to vzhľadom na celkové okolnosti prípadu a jeho osobu. Poukazuje na skutočnosť, že ako jediný z obvinených sa rozhodol dobrovoľne spolupracovať s vyšetrovateľom. Podľa obhajoby okresný súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, teda že prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa je toho názoru, že u obžalovaného nie je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, nakoľko táto sa čiastočne prekrýva s už priznanou poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pričom samotný výrok o vine nemá podklad vo výpovedi obžalovaného, ale vo vyhláseniach o vine všetkých obžalovaných. Krajský súd k tejto skutočnosti konštatuje, že pri výsluchu obžalovaného (v tom štádiu konania obvineného) zo dňa 30.12.2017 sa obvinený nevyjadril k osobám ostatných obvinených a ani ich neusvedčil. Obžalovaný (obvinený) L. W. až na výsluchu konanom dňa 13.06.2018 usvedčil ostatných spoluobvinených z trestnej

činnosti, teda až po tom, čo bolo voči všetkým osobám obžalovaných vznesené obvinenie (uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 29.11.2017). Teda zhodne ako súd prvého stupňa aj odvolací súd je toho názoru, že obžalovaný neprispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, ale dá sa konštatovať, že takýmto konaním napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Obhajoba ďalej poukazovala, že priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Trestného zákona by odôvodňovalo postup podľa § 39 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, o mimoriadnom znížení trestu a nie postup podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Krajský súd k argumentu obhajoby dodáva, že okolnosťami prípadu ako to má na mysli ustanovenie § 39 ods.1 Trestného zákona, sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatelia. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. V podstate ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatelia ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný síce napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, avšak nemožno neprihliadať na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil vyššie uvedeného konania napriek tomu, že už bol za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi odsúdený, teda bol v minulosti už dvakrát odsúdený pre drogovú trestnú činnosť, v jeho prípade trestnú činnosť rovnakého charakteru. Argumentácia obhajoby, že trest je neprimerane prísny s poukazaním na drogovú minulosť obžalovaného nie je preto dôvodnou. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa vyhodnotil nesplnenie podmienok k mimoriadnemu zníženiu trestu za aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a považuje uloženú výmeru trestu odňatia slobody na 6 rokov a 8 mesiacov s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona za zákonu zodpovedajúcu a primeranú k všetkým zisteným okolnostiam prípadu.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolania obžalovaných podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.